

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

CO ŽÁDÁ PRAXE ANEB JAK PŘIPRAVIT ŽÁKY PRO PRAKTICKÝ PROFESNÍ ŽIVOT

Publikace pro skupinu oborů vzdělání 43 Veterinářství a veterinární prevence (43-41-M/01 Veterinářství)

CO ŽÁDÁ PRAXE ANEB JAK PŘIPRAVIT ŽÁKY PRO PRAKTICKÝ PROFESNÍ ŽIVOT

Publikace pro skupinu oborů vzdělání 43 Veterinářství a veterinární prevence (43-41-M/01 Veterinářství)

Tato publikace byla vytvořena a vydána v projektu POSPOLU – Podpora spolupráce škol a firem, který je realizován v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Více informací o projektu najdete na www.projektpospolu.cz

Autorský kolektiv: Ing. Libor Heřman, Ing. Dušan Jakovljevič, MVDr. Milada Polláková, Ing. Stanislava Pospíšilová, MVDr. Marie Prokšová

Oponentura: RNDr. František Barták, Ing. Gabriela Kozáková

Editace: Mgr. Gabriela Šumavská, Mgr. Radek Hylmar

Návrh obálky: Michaela Houdková

Redakce: Lucie Šnajdrová

Jazyková korektura: PhDr. Pavla Brožová

Vydal Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků

Weilova 1271/6, Praha 10, 102 00

Praha 2015

ISBN 978-80-7481-098-5

OBSAH

Předmluva	4
Úvod	5
Charakteristika odborných praxí podle chovů	7
Praxe v chovu exotických zvířat.....	8
Praxe v chovu skotu	9
Praxe v chovu prasat.....	11
Praxe v chovu koní	12
Praxe v chovu ovcí a koz.....	13
Praxe v chovu hrabavé a vodní drůbeže.....	14
Praxe v chovu králíků a kožešinových zvířat.....	16
Praxe v chovu včel	17
Praxe v laboratořích	18
Praxe v potravinářských podnicích	21
Praxe ve veterinárních ordinacích a klinikách.....	24
Praxe v kosmetickém salonu	26
Praxe v útulku	29
Zahraniční praxe	32
Použité materiály.....	41

PŘEDMLUVA

Publikace *Co žádá praxe aneb Jak připravit žáky pro praktický profesní život*, zaměřená na skupinu oborů vzdělání 43 Veterinářství a veterinární prevence, seznamuje se spoluprací škol a zaměstnavatelů při provádění odborných praxí žáků. Popisuje všechny druhy praxe v oboru vzdělání 43-41-M/01 Veterinářství. Jejimi autory jsou vyučující ze tří škol v republice: SOŠ veterinární, mechanizační a zahradnická, České Budějovice, SOŠ veterinární, Hradec Králové – Kukleny a Tauferova střední odborná škola veterinární Kroměříž, kteří na publikaci vzájemně spolupracovali.

ÚVOD

Obor Veterinářství je tradičním oborem vzdělávání ve skupině oborů 43. Z tohoto důvodu byl vybrán jako reprezentativní. Postihuje obecné principy spolupráce škol a zaměstnavatelů při přípravě středoškolského odborníka v návaznosti na požadavky trhu práce.

Smyslem odborné praxe pro žáky je získat první praktické zkušenosti a rozvinout schopnosti zapojit se do pracovního týmu. Výuka probíhá v běžné pracovní činnosti, kdy žáci pracují v reálném prostředí. Smyslem odborné praxe je tedy rozvinout požadované odborné kompetence, které v předchozím vzdělávání získali především ve výuce předmětů anatomie a fyziologie, nemoci zvířat, výživa a chov zvířat, chirurgie, reprodukce a inseminace zvířat, hygiena a technologie potravin, laboratorní technika, mikrobiologie a parazitologie, patologie a ve výuce cizích jazyků.

V průběhu odborné praxe se komplexně utvářejí dovednosti nezbytné pro budoucí uplatnění absolventů. Při realizaci praktického vyučování je kladen důraz na socializační aspekt v reálném pracovním prostředí.

Daný obor připravuje žáky na pozdější výkon pracovních pozic, např.:

- Asistent veterinárního lékaře;
- odborník hygieny potravin;
- chovatel zvířat;
- laborant;
- biotechnik;
- inseminační, plemenářský a reprodukční technik;
- klasifikátor jatečných zvířat;
- podnikatel v problematice zpracování živočišných produktů;
- asanační technik.

Možnost získání zkoušky profesní kvalifikace (PK)

Výuka praxe umožňuje získání zkoušky v některé z profesních kvalifikací (PK) podle charakteru vykonávané práce či splnění některé z požadovaných kompetencí hodnotícího standardu (<http://narodni-kvalifikace.cz>).

Prvky ECVET (Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu)

Pro účely mobility pracovníků v rámci zemí EU (uznání výsledků učení v jiné škole nebo u zaměstnavatele v ČR či v zahraničí) lze vystavit osobní záznam jako součást závěrečného hodnocení žáka.

Odkazy na platné legislativní normy

- Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (Školský zákon), ve znění pozdějších předpisů;
- Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů;
- Zákon č. 262/2006 Sb., Zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů;
- Vyhláška 177/2009, o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou ve znění vyhlášky č. 90/2010 Sb. a ve znění vyhlášky č. 274/2010 Sb.;
- Zajištění praxe musí vycházet z platných legislativních norem, které musí zahrnovat i BOZP a pojištění žáků.

CHARAKTERISTIKA ODBORNÝCH PRAXÍ PODLE CHOVŮ

V průběhu čtyřletého maturitního studia oboru Veterinářství (43-41-M/01) projdou žáci řadou odborných praxí.

Publikace se zabývá nejprve praxemi v chovu jednotlivých druhů zvířat.

Některé informace o praxích jsou ve všech chovech stejné, proto jsou uvedeny před výčtem jednotlivých chovů:

Pro **uskutečňování praxí** žáků ve zvolených pracovištích je nutné, aby organizace předmětného zvoleného pracoviště (sociální partner) vyšla vstříc požadavkům školy, které jsou zakotveny v oboustranné smlouvě (např. s domluvenými termíny a obsahem praxí, počtem žáků, prostorem šatny s toaletami včetně umývárny, zajištění BOZP, pojištění žáků apod.). Pro uzavření smlouvy je nutná osobní komunikace ředitele školy s ředitelem sociálního partnera. Ze strany školy se nesmí opomenout volba takových pracovišť, která mají moderní prostředí se zajímavými druhy a plemeny zvířat, vlídné a vstřícné zaměstnance (ošetřovatele zvířat). Pro tento personál by žáci měli být vítanými pomocníky při každodenních činnostech.

Organizace praxe je řešena ze strany školy formou skupinovou nebo individuální. Při skupinové praxi mají žáci odborný doprovod pedagoga, při individuální je instruktorem určen kvalifikovaný pracovník na základě dohody mezi vedením pracoviště a školou. Veškerou činnost žáků monitoruje a řídí pověřený instruktor. Velký důraz je kladen na bezpečnost a ochranu zdraví žáků při výkonu praxe.

Doba praxe je volena při skupinové praxi v návaznosti na pracovní dobu organizace, pracovní doba musí odpovídat platné legislativě.

Doprava žáků na pracoviště je individuální (autobus, vlak). Pokud má škola školní autobus, pak přepravuje pouze celou skupinu žáků. Při malé skupině žáků (do 8) je také možno využít služebních vícesedadlových automobilů (multivanů), což přepokládá pro řidiče získání oprávnění řidiče referentského vozidla.

Hodnocení výkonu na praxi je prováděno přítomným odborným pedagogem či pověřeným instruktorem. Závěrečné hodnocení provádí vyučující odborných předmětů na základě zápisu v deníku praxe či vyhotoveného protokolu z praxe. Je předpokladem, že při individuální praxi je o výkonu žáka školní vedoucí praxe informován sociálním partnerem včetně potvrzeného zápisu v deníku praxe žáka či vyhotoveného protokolu praxe.

Zpětná vazba se řeší dohodnutými schůzkami mezi školou a sociálním partnerem za přítomnosti statutárních zástupců obou organizací včetně jejich odpovědných pracovníků. Je nutné přátelsky zhodnotit přínos praxe pro žáky, tzn. jejich získané odborné kompetence na pracovišti, dále docházku, chování, jednání, vystupování, plnění úkolů, ochotu, komunikaci se zaměstnanci apod. Sociální partner se vyjádří k celkové organizaci praxe ze strany školy a poskytne zpětnou vazbu o úrovni teoretické přípravy žáků. Zároveň se využije možnost projednat další návrhy zlepšení výkonu praxe ku prospěchu žáků a sociálního partnera včetně možné prezentace obou stran na akcích konaných oběma stranami.

Rovněž některé **odborné kompetence**, které mají žáci během praxe získat, jsou **pro všechny chovy stejné**:

- Získat přehled o reálném pracovním prostředí a náplni práce ošetřovatele;
- ověřit si teoretické školní znalosti o chovu a výživě daného druhu;
- uplatnit své již získané odborné vědomosti a aplikovat odbornou terminologii;
- získat praktické dovednosti a další specifické znalosti ohledně chovu, ošetřování a péče;
- připravit a rozlišit krmiva včetně zásad krmení;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- zabezpečit welfare daného druhu zvířat;
- poskytnout asistenci veterinárnímu lékaři při léčebných zákrocích;
- rozvinout svou odpovědnost za osobní jednání a rozhodování v rámci péče o zvířata;
- přijímat rady, příkazy a názory ostatních v týmu včetně kritiky;
- uvědomovat si kvalitu prováděné práce a přijímat za ni odpovědnost;
- reagovat na různě vzniklé situace a pracovní vztahy a umět je řešit;
- posoudit a zvážit postoje a jednání pracovníků;
- přijímat hodnocení své práce včetně vystupování ze strany nadřízeného;
- být připraven na práci v týmu a realizaci společných činností včetně etického jednání.

PRAXE V CHOVU EXOTICKÝCH ZVÍŘAT

Cílem praktického vyučování v chovu exotických zvířat a ptáků je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování exotických zvířat a ohrožených druhů. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky o chovu exotických zvířat.

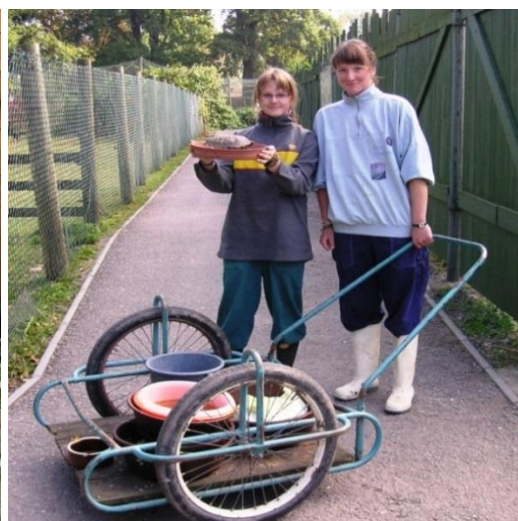
Praxe je prováděna v zoologických zahradách, parcích exotických zvířat, zooparcích, minizoo a dalších pracovištích, která se zabývají chovem exotických a ohrožených druhů zvířat včetně ptáků.

Ošetřování oslů v zoo, foto: Libor Heřman

Krmení zvířat v zoo, foto: Libor Heřman

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé druhy zvířat a vykonávají i další činnosti, např. přípravu krmiv pro různé druhy zvířat, úklid a kontrolu ostatních prostorů zoo.

Žák má získat další odbornou kompetenci:

Připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici ošetřovatele v zoo.

PRAXE V CHOVU SKOTU

Cílem praktického vyučování v chovu skotu je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování skotu. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů a přehled o pracovním prostředí v chovu skotu všech věkových kategorií. Praxe je doplňujícím přínosem k rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají chovu skotu.

Praxe je prováděna přímo v chovech skotu, tzn. v mléčných farmách, odchovných, výkrmnách, na farmách s chovem krav bez tržní produkce mléka (KBTPM) a dalších pracovištích, která se zabývají chovem skotu. Je velmi vhodné využít na nácvik některých činností vlastního školního střediska praxe s ustájenými zvířaty.

Nácvik dojení v dojárně, foto: Libor Heřman

Zjišťování březosti ultrazvukem, foto: Libor Heřman

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé kategorie skotu a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. fixace zvířat, dojení v dojárnách, příprava krmiv pro různé kategorie skotu, tvorba krmných dávek, hodnocení exteriéru, inseminace, zjišťování březosti a údajů reprodukce, porody, evidence zvířat, ošetřování paznehtů, odrohování, vážení zvířat, výběr zvířat na porážku, taktéž žáci vykonávají úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka v chovu je asistence veterinárnímu lékaři při jeho práci.

10

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu skotu;
- provádět fixaci zvířat včetně správného použití pomůcek;
- osvojit si proces dojení v různých dojárnách včetně prvotního ošetření mléka;
- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a vypočítat krmnou dávku;
- vyhodnotit exteriér dle dané metodiky včetně požití měřidel;
- správně pomoci při porodu krávy a ošetřit narozené tele;
- asistovat při inseminaci, zjišťování březosti, odrohování, úpravě paznehtů;
- rozumět evidenci zvířat a údajům reprodukce;
- provádět vážení zvířat a výběr zvířat na porážku či vyřazení z chovu;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele skotu.

PRAXE V CHOVU PRASAT

Cílem praktického vyučování v chovu prasat je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování prasat. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu prasat všech věkových kategorií. Je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají chovu skotu.

Praxe je prováděna přímo v chovech prasat, tzn. ve stájích a porodnách prasnic, odchovnách, výkrmech a dalších pracovištích, která se zabývají chovem prasat. Je velmi vhodné využít na nácvik některých činností vlastního školního střediska praxe s ustájenými prasaty.

Kastrace kanečků, foto: Dušan Jakovljevič

Fixace prasnice při aplikaci léčiv, foto: Dušan Jakovljevič

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé kategorie prasat a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. fixace zvířat, vakcinace, kastrace selat, asistence při porodech prasnic, příprava krmiv pro různé kategorie prasat, tvorba krmných dávek, hodnocení exteriéru, inseminace, zjišťování březosti a údajů reprodukce, porodů, evidence zvířat, ošetřování paznehtů, vážení zvířat, výběr zvířat na porážku či vyřazení z chovu, žáci také vykonávají úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka v chovu je asistence veterinárnímu lékaři při jeho práci.

Žák má získat níže tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu prasat;
- získat praktické dovednosti a další specifické znalosti ohledně chovu, ošetřování a péče;
- provádět fixaci prasat včetně správného použití pomůcek;

- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a vypočítat krmnou dávku;
- vyhodnotit exteriér dle dané metodiky;
- správně pomoci při porodu prasnice a ošetřit narozená selata;
- asistovat při inseminaci, zjišťování březosti, úpravě paznehtů;
- provádět kastraci kanečků;
- rozumět evidenci zvířat a údajům reprodukce;
- provádět vážení zvířat a výběr zvířat na porážku či vyřazení z chovu;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele prasat.

PRAXE V CHOVU KONÍ

Cílem praktického vyučování v chovu koní je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování koní. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu koní všech věkových kategorií. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají chovu koní.

Praxe je prováděna přímo v chovech koní, tzn. na farmách, v odchovných, jezdeckých klubech a dalších pracovištích, která se zabývají chovem koní. Také je velmi vhodné využít na nácvik některých činností vlastního školního střediska praxe s ustájenými zvířaty.

Výcvik jízdy na koni, foto: Libor Heřman

Výcvik na koních, foto: Dušan Jakovljevič

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé věkové kategorie koní a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. jezdecký výcvik, postrojování, výcvik hříbat a remontů, fixace, příprava krmiv pro různé kategorie koní, tvorba krmných dávek, hodnocení exteriéru, inseminace, zjišťování březosti a údajů reprodukce, porodů,

evidence zvířat, ošetřování kopyt, zapouštění klisen, vážení zvířat, výběr zvířat, fixace apod. Žáci také vykonávají úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka je asistence veterinárnímu lékaři při jeho činnosti.

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu koní;
- provádět fixaci zvířat včetně správného použití pomůcek;
- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a vypočítat krmnou dávku;
- vyhodnotit exteriér koně dle dané metodiky včetně požití měřidel;
- správně pomoci při porodu klisny a ošetřit narozené hříbě;
- asistovat při inseminaci či přirozené plemenitbě, zjišťování březosti a úpravě kopyt;
- rozumět evidenci zvířat a údajům reprodukce;
- provádět vážení zvířat a posuzovat zdravotní stav;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele koní.

PRAXE V CHOVU OVCÍ A KOZ

13

Cílem praktického vyučování v chovu ovcí a koz je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování ovcí a koz. Dále žák získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu ovcí a koz všech věkových kategorií. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají chovu ovcí a koz.

Praxe je prováděna přímo v chovech ovcí a koz, tzn. v chovatelských farmách, farmách s produkcí a zpracováním mléka, odchovnách, výkrmech, na farmách s chovem ovcí při permanentním celoročním systému pastvy a dalších pracovištích, která se zabývají chovem ovcí a koz. Je velmi vhodné využít na nácvik některých činností vlastního školního střediska praxe s ustájenými předmětnými druhy zvířat.

Popis exteriéru ovcí, foto: Dušan Jakovljevič

Ošetřování koz, foto: Libor Heřman

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé kategorie ovcí či koz a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. fixace zvířat, dojení, příprava krmiv pro různé kategorie ovcí či koz, tvorba krmných dávek, příprava pastvy, hodnocení exteriéru, zapouštění a inseminace plemenic, zjišťování březosti a údajů reprodukce, porodů, evidence zvířat, ošetřování paznehtů, vážení zvířat, výběr zvířat, taktéž žáci vykonávají úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka v chovu je asistence veterinárnímu lékaři při jeho práci.

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu;
- provádět fixaci zvířat včetně správného použití pomůcek;
- osvojit si proces dojení včetně prvotního ošetření mléka a zpracování mléka;
- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a vypočítat krmnou dávku;
- rozumět systémům pastvy, pasení zvířat a zřizování pastvin;
- vyhodnotit exteriér dle dané metodiky včetně požití měřidel;
- správně pomoci při porodu ovce nebo kozy a ošetřit narozená jehňata či kůzlata;
- asistovat při zapouštění, inseminaci, zjišťování březosti, úpravě paznehtů;
- rozumět evidenci zvířat a údajům reprodukce;
- provádět vážení zvířat a výběr zvířat;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele nebo ošetřovatele.

PRAXE V CHOVU HRABAVÉ A VODNÍ DRŮBEŽE

Cílem praktického vyučování v chovu hrabavé a vodní drůbeže je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování drůbeže. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu hrabavé a vodní drůbeže všech věkových kategorií. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají tohoto chovu.

Praxe je prováděna přímo v chovech drůbeže, tzn. na farmách s chovem nosnic, šlechtitelských a rozmnožovacích farmách, odchovnách, výkrmech, v líhňářských provozech a dalších pracovištích, která se zabývají chovem hrabavé a vodní drůbeže. Také je velmi vhodné na nácvik některých činností využít vlastního školního střediska praxe s chovanou drůbeží.

Fixace a posuzování slepice, foto: Stanislav Kollar

Líhnutí drůbeže, foto: Libor Heřman

Organizace praxe

V rámci samotné praxe ošetřují žáci různé kategorie drůbeže a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. odchyt a fixace drůbeže, příprava krmiv pro různé kategorie drůbeže, tvorba krmných dávek, hodnocení exteriéru, líhnutí drůbeže, zpracování údajů líhnutí (reprodukce), evidence, vážení, výběr na porážku, taktéž vykonávají žáci úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka v chovu je asistence veterinárnímu lékaři při jeho práci.

15

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu drůbeže;
- provádět fixaci včetně správného použití pomůcek;
- osvojit si proces umělého líhnutí v různých líhních včetně prvotního ošetření mláďat;
- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a vypočítat krmnou dávku;
- vyhodnotit exteriér dle dané metodiky včetně požití měřidel;
- provádět správně odchyt drůbeže;
- rozumět evidenci a údajům reprodukce;
- provádět výběr drůbeže na porážku či vyřazení z chovu a tvorbu chovných skupin;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- poskytnout asistenci veterinárnímu lékaři při léčebných zákrocích;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele nebo ošetřovatele.

PRAXE V CHOVU KRÁLÍKŮ A KOŽEŠINOVÝCH ZVÍŘAT

Cílem praktického vyučování v chovu králíků a kožešinových zvířat (nutrie, pesci, norci, činčily apod.) je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o chovu, výživě a ošetřování daných zvířat. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu králíků a kožešinových zvířat všech věkových kategorií. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají tohoto chovu.

Praxe je prováděna přímo v chovech králíků a kožešinových zvířat, tzn. na farmách s chovem, odchovem či výkrmem a dalších pracovištích, která se zabývají chovem králíků a kožešinových zvířat. Také je velmi vhodné využít na nácvik některých činností vlastního školního střediska praxe s ustájenými zvířaty.

16

Fixace králíka, foto: Dušan Jakovljevič

Hodnocení exteriéru - králík, foto: Libor Heřman

Organizace praxe

V rámci samotné praxe pečují žáci o různé věkové kategorie zvířat a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují, např. fixace zvířat, příprava krmiv a krmení různých kategorií, tvorba krmných dávek, hodnocení exteriéru, zapouštění samic, zjišťování březosti a údajů reprodukce, monitoring porodů, evidence, ošetřování mláďat, vážení zvířat, výběr zvířat na porážku, ošetřování kožek, taktéž vykonávají žáci úklid a kontrolu ostatních prostorů farmy. Velmi důležitou činností žáka v chovu je asistence veterinárnímu lékaři při jeho práci.

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu;
- provádět fixaci zvířat včetně správného použití pomůcek;
- osvojit si proces ošetření a úpravy kožek;
- posoudit vhodná krmiva, určit krmnou normu a stanovit krmnou dávku;
- vyhodnotit exteriér dle dané metodiky;

- provádět zapouštění samic a zjišťování březosti;
- rozumět evidenci zvířat a údajům reprodukce;
- provádět vážení zvířat a výběr zvířat na porážku či vyřazení z chovu;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- poskytnout asistenci veterinárnímu lékaři při léčebných zákrocích;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele nebo ošetřovatele.

PRAXE V CHOVU VČEL

Cílem praktického vyučování v chovu včel je získání odborných praktických dovedností a teoretických znalostí o významu, chovu, výživě a ošetřování včel. Žák dále získá znalosti o správném používání pomůcek a nástrojů, jednání a přehledu o pracovním prostředí v chovu včel. Praxe je doplňujícím praktickým přínosem v rámci teoretické výuky všech předmětů, které se týkají tohoto chovu.

Praxe je prováděna přímo v chovech včel a dalších pracovištích, která se zabývají tímto chovem. Také je velmi vhodné využít na nácvik činností vlastního školního střediska praxe s úly včel.

Práce se včelstvem, foto: Stanislav Kollar

Kontrola snůšky včelstev, foto: Stanislav Kollar

Organizace praxe

V rámci samotné praxe pečují žáci o úly a jejich příslušenství a provádějí další činnosti nebo se jich zúčastňují v rámci chovu včel.

Žák má získat tyto další odborné kompetence:

- Vysvětlit základní ekonomické pojmy a orientovat se v tržní ekonomice chovu;
- připravit a rozlišit krmiva včetně zásad krmení;
- posoudit dodržování zoohygienických podmínek v chovu;
- poskytnout asistenci veterinárnímu lékaři při léčebných zákrocích;
- připravit se na možnost budoucího zaměstnání v pozici chovatele nebo ošetřovatele.

PRAXE V LABORATOŘÍCH

Praktické vyučování se zaměřením na laboratorní činnost se uskutečňuje v laboratořích škol a státních laboratořích nebo laboratořích právnických osob.

Vhodným partnerem jsou laboratoře akreditované Českým institutem pro akreditaci, o. p. s. se zaměřením na zkoušky potravin, biologického materiálu, krmiv, vod, diagnostiky infekčních nemocí zvířat a hygieny potravin.

Se školou mají tito partneři uzavřenou smlouvu o rozsahu praktického vyučování a podmínkách jeho konání.

Při přípravě a plánování laboratorní praxe se domlouvá s poskytovatelem praxe časové plnění praxe, počet žáků na jednotlivé praxe, požadované znalosti žáků před nastoupením na praxi v laboratoři, oblečení žáků a poskytování ochranných pomůcek, školení o bezpečnosti práce (BOZP) a posouzení pracovních rizik a kategorie pracovního zařazení, druh a režim práce.

Žáci se seznámí s typem laboratoře ve spolupráci s poskytovateli praxe dle studijních ročníků v oblasti veterinární laboratorní práce, prováděním analýz potravin, surovin a krmiv vstupujících do potravinového řetězce, nebo i speciálních laboratorních analýz.

Žáci vykonávají pomocné laboratorní práce pod dohledem a vedou požadovanou dokumentaci.

Učební praxe

Učební praxe se uskutečňuje v rozsahu stanoveném rámcovým vzdělávacím programem v laboratořích škol jako součást vyučování.

Požadavky na připravenost žáka:

- Je seznámen s BOZP, požární ochranou a hygienou práce spolu s laboratorním řádem, bezpečnostními listy chemikálií, s nakládání s jedy a s vybavením školní laboratoře;
- pozná laboratorní sklo, základní laboratorní postupy a výpočty koncentrací roztoků;
- zvládá obsluhu diagnostických přístrojů.

Zaměření odborných laboratorních rozborů:

- a) Vyšetření moči – odběr vzorků, fyzikální a chemické vlastnosti moči, principy biochemických stanovení, patologických látek v moči, vyšetření močového sedimentu;
- b) histologie – základy zpracování histologických preparátů;
- c) hematologie a vyšetření krve – zpracování krevních vzorků, počítání krevních elementů, zásady mikroskopování, krevní nátěry – příprava a barvení, hodnocení krevních nátěrů, sedimentace krve, biochemické vyšetření krve;
- d) sérologie – základní složky sérologických reakcí a jejich mechanismus, používané metody sérologické diagnostiky;

- e) histologie a cytologie – vyšetření výtěrů, otiskových preparátů, tělních tekutin a tkání, příprava cytologických preparátů a jejich barvení;
- f) virologické vyšetření – význam a možnosti diagnostiky virových onemocnění;
- g) mykologické vyšetření;
- h) bakteriologické vyšetření – odběr vzorků, mikroskopické a kulturační vyšetření;
- i) parazitologické vyšetření – odběr vzorků, koprologické vyšetření, metody parazitologické diagnostiky;
- j) vyšetření včel – na varroázu, nosematózu a roztočkovou nákazu;
- k) vyšetření sperma;
- l) zásady odběru vzorků k laboratornímu vyšetření při pitvě k bakteriologickému, parazitologickému, histologickému a toxikologickému vyšetření.

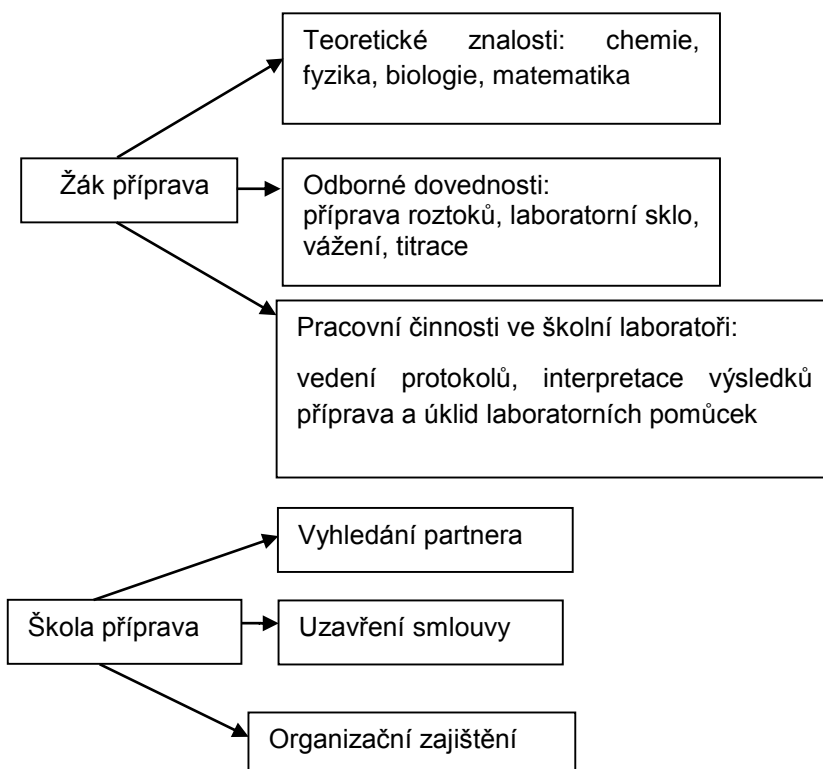
Odborná praxe

Odborná praxe je organizována jako souvislá odborná praxe v rozsahu stanoveném rámcovým vzdělávacím programem ve školách. Uskutečňuje se jako součást vyučování v blocích, zpravidla v celých týdnech. Žák během studia má možnost absolvovat odbornou praxi v několika laboratořích.

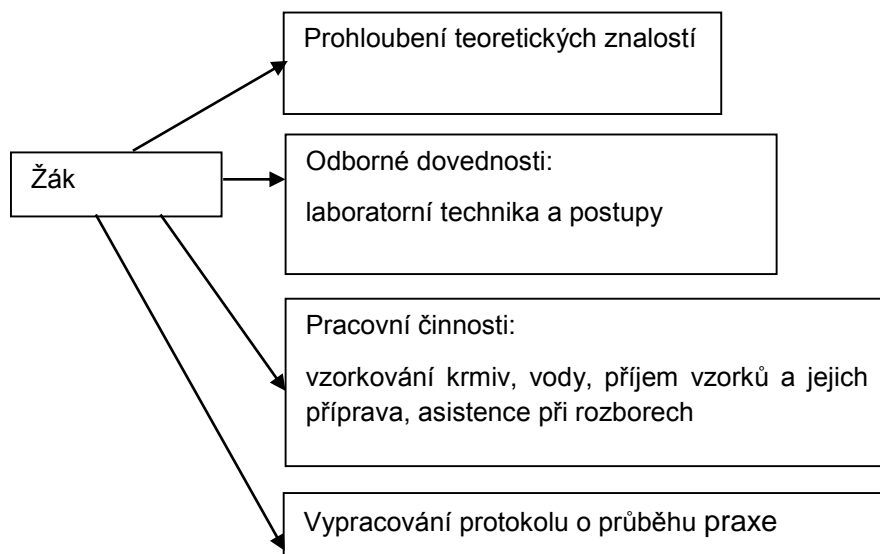
SCHÉMA PRAXE ŽÁKA V LABORATOŘI

19

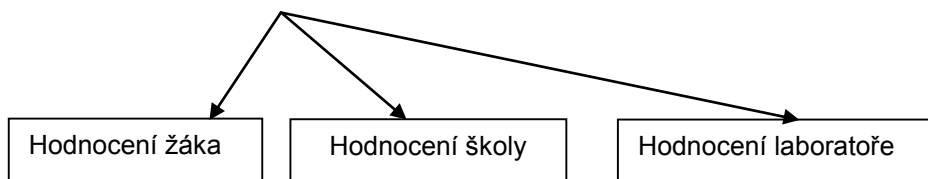
Příprava praxe

Průběh praxe ve smluvní laboratoři

Kontrola a vyhodnocení praxe

Na hodnocení výsledků a kvality praxe se podílí v součinnosti škola, sociální partner, odpovědný pracovník poskytovatele praxe. Očekávaným výstupem jsou dovednosti veterinárního technika laboranta, který provádí speciální laboratorní práce a potřebné fyzikální měření při vyšetřování biologického materiálu v souvislosti s veterinární činností.

PRAXE V POTRAVINÁŘSKÝCH PODNICÍCH

Praktické vyučování se zaměřením na výrobní činnost potravinářských firem se uskutečňuje ve střediscích praktické výuky škol a výrobních podniků právnických osob.

Vhodným partnerem jsou výrobní podniky zpracovávající suroviny živočišného původu na potravinářské výrobky pro malospotřebitele.

Především se jedná o zpracování mléka a mléčných výrobků, výsekového masa a masných výrobků, drůbežího masa a drůbežích masných výrobků, vajec a vaječných výrobků, ryb a výrobků z ryb a medu.

Žák poznává problematiku celého potravního řetězce od nákupu surovin, příjmu a skladování nakupovaných surovin, jejich předání do výroby, zpracování, balení, skladování vyrobených výrobků, expedici a rozvoz do prodejních řetězců.

Požadavky na připravenost žáka:

- Je seznámen s dodržováním pravidel správné výrobní a hygienické praxe v potravním řetězci a kritickými body při výrobě potravin;
- při přípravě praxe je proškolen o bezpečnosti práce (BOZP), požárních předpisech a hygienickém minimu při zpracování potravin;
- při cvičeních je seznámen s analýzou rizik v potravním řetězci a hrozícím nebezpečí pro potraviny z hlediska mikrobiologického, fyzikálního a chemického;
- dokáže definovat parametry zdravotně nezávadné suroviny živočišného původu a vyrobené potraviny;
- zná základy právního systému, který určuje znaky a hodnoty zdravotně nezávadné potraviny, nařízení Evropské unie a prováděcí předpisy v české legislativě;
- má přehled o jakostních znacích potravinářských výrobků:
  - Senzorické hodnocení – vzhled, barva, konzistence vůně a chuť;
  - obal malospotřebitelského balení – druh obalu, kvalita zabalení, značení obalů požadovanými údaji dle legislativy;
  - fyzikální požadavky.

Součástí praxí se zaměřením na výrobu potravin živočišného původu je provádění hygienicko-sanitačních postupů při příjmu surovin, výrobě, skladování a prodeji potravinářského zboží.

Žák se seznamuje s celým řetězcem – s postupy mytí, používaným náradím, mycími prostředky a jejich koncentrací, teplotou a době působení na používaná technologická zařízení a náradí včetně výrobních prostor.

Učební a odborná praxe ve škole

Žáci pracují ve střediscích praktické výuky – výroba mléčných konzumních výrobků, vařených masných výrobků a zpracování medu.

Cílem výuky je nácvik a zvládnutí nezbytných profesních návyků a dovedností žáků při zpracování mléka a mléčných nápojů, výroby jogurtů, zakysaných mléčných nápojů, tvarohu a ochucených tvarohových výrobků, čerstvých tvarohových sýrů a syrovátkových nápojů.

Masná výroba seznamuje žáky se základním zpracováním syrového masa a drobů na vařené masné výrobky.

S chovem včel souvisí získávání medu. Žáci se seznamují při medobraní s odvíčkováním medových plástů, vytáčením medu a jeho cezením přes síta, zpracováním voští, vytavením vosku, odpěněním medu, plněním do spotřebitelských obalů a opatřením etiketou.

Pracoviště slouží i pro praktickou výuku souvisejících předmětů s cílem podpořit uplatnění absolventů v souladu s potřebami trhu práce v oblasti středoškolsky vzdělaných pracovníků.

Žáci jsou seznamováni s konkurenceschopností drobných zemědělců pro udržitelný rozvoj regionů (přímý prodej v místě, ekonomické, sociální a environmentální přínosy). Jsou podporovány aktivity zemědělských hospodářství a chovatelů s možností prodeje surovin živočišného původu a potravin ze dvora (např. med, vejce).

Dále žáci provádí balení a etiketování výrobků. Etikety tvoří na PC s požadovanými texty dle platné legislativy.

Po ukončení výroby spočítají náklady a stanoví ceny výrobků.

Výsledným výstupem praxe je vypracování protokolu o odborné praxi a její zhodnocení.

Vypracovaný protokol je posouzen učitelem praktické výuky a je součástí klasifikace předmětu praxe.

22

Učební a odborná praxe v potravinářských závodech

Příklad: Zpracování masa

Žák je seznámen s druhy jatečných zvířat, s hrubou a čistou nákupní hmotností, porážením jatečných zvířat a utrácením zvířat, prohlídkou masa, surovin a produktů jatek, vedlejšími jatečnými požitelnými produkty, vedlejšími technickými produkty a odpady z jatek.

V průběhu praxe žák prakticky pozná:

- Porážku hospodářského zvířete, její fáze, veterinární prohlídku masa, úpravu a klasifikaci jatečného těla, zrání masa, kažení masa, druhy konzervace masa;
- kontrolu identity a dokladů o zdraví zvířat se zaměřením na zdravotní nezávadnost;
- rozhodnutí a označení zdravotní nezávadnosti a vedení protokolů z nálezů prohlídky masa;
- vliv jatek na okolní životní prostředí;

- welfare – přeprava jatečných zvířat, ustájení a manipulace se zvířaty na jatkách, omráčení jatečných zvířat, pracovníci manipulující se zvířaty, veřejné mínění a ochránci zvířat, rituální porážení zvířat;
- výrobu masných výrobků.

PRAXE VE VETERINÁRNÍCH ORDINACÍCH A KLINIKÁCH

Cíl praktického vyučování

Veterinární technik zajišťuje asistenci při preventivní, dozorové, diagnostické, léčebné a poradenské činnosti veterinárního lékaře.

Práce se zvířaty při odborných a učebních praxích se řídí kompetencemi, které určuje:

- Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění;
- Vyhláška č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech, ve znění pozdějších předpisů.

Realizace praxe žáků středních odborných veterinárních škol z hlediska metodického a časového se dělí na dvě části: teoretickou a praktickou, která je dále rozdělena na praxi učební a praxi odbornou.

Postupnou realizací se plní základní cíle praxí.

Požadavky na připravenost žáka:

- Získání vědomostí a dovedností při výuce odborných předmětů: anatomie a fyziologie a různých druhů zvířat, latina, nemoci zájmových zvířat, patologie, mikrobiologie a parazitologie, biochemie, reprodukce zvířat, vybrané laboratorní metody, chirurgie, chov a výživa hospodářských a zájmových zvířat, kynologie a kosmetika zvířat;
- ověření si vztahu teorie a praxe při praktické aplikaci vědomostí a dovedností získaných především v odborných vyučovacích předmětech vyučovaných ve škole;
- postupné rozvíjení samostatnosti, zodpovědnosti a přesnosti při veterinárních úkonech, které se provádějí cvičně se zvířaty ve školní stáji, školní vyšetřovně:
  - Zacházení se zvířaty, fixace a označování zvířat;
  - měření a evidence zvířat;
  - PC gramotnost pro vedení záznamů ve veterinárních ordinacích;
  - optimalizace krmných dávek a přírůstků;
  - vyšetřování zvířat (přežvýkavce, kura, psa apod.);
  - odběry krve;
  - vakcinační schémata;
  - chirurgické šití a parenterální aplikace;
  - obvazová technika, obvazový materiál;
  - kastrace kanečků;
  - patologickoanatomická pitva různých druhů zvířat;
  - příprava operačního pole a chirurgické šití;
  - enterální aplikace léčiv;
  - reprodukce – zásady porodnické pomoci, ošetření mláďete po porodu;

- injekční aplikace léčiv zvířeti;
- zásady práce na operačním sále, perioperační péče o pacienta;
- obsluha diagnostických přístrojů;
- provádění sanitace, dezinfekce, předsterilizační přípravy a sterilizaci v ordinacích.

Během učebních praxí dochází k formování profesionálních vlastností a rozvoji odborných a praktických kompetencí.

Odborná praxe ve veterinární ordinaci

Odborná praxe následuje u žáků ve třetím a čtvrtém ročníku studia, je jednou z forem praktického vyučování a uskutečňuje se v rozsahu stanoveném rámcovým vzdělávacím programem na pracovištích fyzických nebo právnických osob.

Odborná praxe se uskutečňuje jako součást vyučování v blocích v celých týdnech.

Výběr veterinárních ordinací a klinik pro odborné praxe je veden tak, aby spolupráce se sociálními partnery přímo napomáhala kompetencím, které si mladý člověk odnese ze školy do pracovního, osobního i společenského života.

Cílem je rozvoj asertivního jednání žáků a vytváření pozitivních mezilidských vztahů a komunikace s klientem.

25

Na odborných pracovištích se žáci seznamují s touto problematikou:

- Poskytování preventivní a léčebné péče pro psy, kočky, drobné savce, doplňkově také pro plazy a exotické ptáky;
- spolupráce s veterinárními lékaři, kteří pracují v terénu u hospodářských zvířat;
- zabezpečení komplexního výživového poradenství;
- služby pro akutní případy – emergency
- kompletní vyšetření zdravotního stavu a stanovení diagnózy;
- hospitalizace zvířat po zákroku;
- nepřetržité sledování zdravotního stavu pacientů;
- poskytnutí odborné péče ve spolupráci se špičkovými pracovišti;
- laboratorní vyšetření – biochemie krve, krevní obraz, krevní plyny apod.

V uzavřených smlouvách o vykonávání odborné praxe je kladen důraz na stanovení vstupních teoretických znalostí a praktických dovedností žáka, které získal ve škole při výuce odborných předmětů a učebních praxích.

Dále je smluvně dohodnut počátek a konec pracovní doby v celkové délce 6 hodin denně pro žáka, počet žáků na odborné praxi a délka praxe. Nejčastěji se využívá blok pěti pracovních dnů.

Získané kompetence, poznání komunikace a jednání s majiteli pacientů, etika, sociální dovednosti dávají prostor k aktivitě žáků, učí je hledat další informace o zvoleném studijním oboru, řešit problémy, obhajovat své názory a umět si vyhledávat kvalifikovanou odbornou práci po ukončení studia na střední odborné veterinární škole.

Významnými sociálními partnery školy jsou rodiče žáků, spolupráce s nimi se odehrává ve školské radě, radě SRPŠ a při konzultacích s vyučujícími. Dalšími partnery jsou důležité instituce regionu, města a komory veterinárních techniků a komory veterinárních lékařů.

Důležitou zpětnou vazbou je poptávka trhu práce a požadavky sociálních partnerů na kompetence absolventů.

PRAXE V KOSMETICKÉM SALONU

Praktické vyučování se realizuje na pracovišti pro úpravu srsti psů.

Cíle

Žáci získají představu o reálném pracovním prostředí v oboru. Ověří si teoretické znalosti získané ve vyučovaných předmětech i na pracovišti. Tím se zkrátí adaptační proces u budoucího zaměstnavatele. Praxe rovněž může pomoci nastartovat budoucí kariéru OSVČ.

Během praxe jsou aktuálně srovnávány získané vědomosti a dovednosti včetně kompetencí žáků s požadavky klientů.

- Získávají tak zkušenosti bez dalšího zprostředkování a zvyšují si motivaci pro práci v oboru;
- zvyšuje se odborná kompetence vyučujících;
- po ukončení praxe ve 3. ročníku žáci mohou absolvovat odborný kurz a získat certifikát ve spolupráci se sociálním partnerem – soukromou firmou.

Vybavení pracoviště, foto: Marie Prokšová

Volba sociálního partnera

Učební praxe je zajištěna na pracovišti školy, které je v jejím areálu. Výběr pracoviště zajišťuje škola. Dozor nad žáky vykonává vyučující, který je současně zaměstnancem školy, po stránce organizační, pracovní i výchovné, provádí proškolení o BOZP, hodnocení žáků v průběhu školního roku. Vyučující praxe spolupracuje s vedoucím praxe, který zajišťuje časový rozvrh během školního roku.

Hodnocení žáků provádí vyučující praxe a je součástí celkového hodnocení žáka z předmětu praxe. Získané poznatky jsou využity ve výuce teoretických předmětů.

Časový rozvrh a plánování praxe

Praxe je rozvržena v průběhu školního roku. Časové plánování zajišťuje vedoucí praxe školy. Žáci jsou rozděleni do skupin. Témata praxe jsou rozdělena do období 1.–3. ročníku podle požadavků RVP a ŠVP. Praxi vede učitel praxe – zaměstnanec školy.

Technologické vybavení

Pracoviště je vybaveno technologiemi pro jednotlivá témata: vana, fény, trimovací nástroje, nůžky apod.

Příprava žáků na odbornou praxi a činnost během praxe:

1. Seznámení se s místem pracoviště;
2. seznámení se s BOZP a PO na pracovišti praxe a ochranou životního prostředí (bezpečné zacházení s elektrickými přístroji, likvidace odpadů);
3. vysvětlení významu odborné praxe;
4. seznámení se s bezpečnou manipulací s neznámými zvířaty od přejímky od majitele přes fixaci při koupání až po fénování a stříhání;
5. objasnění způsobu a významu a použití fixačních pomůcek;
6. volba vhodného pracovního oděvu (čistý, pěkný, praktický) a obuvi, celková úprava a volba vhodného účesu z hlediska bezpečnosti práce;
7. seznámení se s minulostí psích plemen – domestikace psa;
8. použití rozdělení plemen psů do skupin dle FCI při poradenství;
9. zásady komunikace s klienty – vstřícné a milé jednání;
10. znalost jednotlivých kroků při koupání psů, způsob šamponování a volby vhodného přípravku, vysušení a fénování, zásady bezpečné manipulace s fénem;
11. rozlišení kosmetiky vhodné pro konkrétní plemena psů a využití znalostí v poradenské službě.

Žák má získat tyto odborné kompetence:

1. Posoudit exteriér psa;
2. používat příslušné nástroje;
3. umět pečovat o nástroje a udržovat je;
4. znalosti z oblasti péče o dráčky, ošetřování, posouzení zdravotního stavu a popsání odchylek od něj;
5. kompetence k péči o uši v rámci pravomocí veterinárního technika – depilace, posouzení zdravotního stavu, doporučení přípravků k ošetřování;
6. poradenství v péči o srst, prevence výskytu ektoparazitů ve spolupráci s veterinárním lékařem;
7. kompetence k úpravě jednotlivých plemen psů – teriéři s drsnou srstí, teriéři s měkkou srstí, kokršpaněl, knírač, společenská plemena.

Stříhání packy, foto: Marie Prokšová

Zpracování zpráv z praxe

O způsobu vedení deníku praxe jsou žáci informováni v 1. ročníku. Zprávu vyhotoví žáci ručně na konci učební praxe do svého deníku, v případě potřeby mohou požádat o pomoc svého učitele praxe. Zápis z praxe je vyžadován jako součást hodnocení daného žáka.

PRAXE V ÚTULKU

Cíle

Praktické vyučování se realizuje v místě městského útulku. Žáci mají reálnou představu o provozu zařízení. Ověřují si znalosti z teoretických předmětů – anatomie a fyziologie, nemocí zvířat, výživy, chirurgie nebo praxe. Získají představu o možnostech a podmínkách práce v tomto zařízení. Žáci využívají vybavení pracoviště, zapojují se do pracovního procesu v režimu pracoviště a učí se spolupracovat se zaměstnanci. Získají dovednosti komunikace v kolektivu a rozvíjí si pozitivní vztahy. Učí se zodpovědnosti za svěřené zvíře – venčení psů.

Osvojují si návyky související s bezpečností práce – zvířata neznámá, špatně socializovaná, ve stresu, týraná, s neznámou minulostí. Žáci se učí reagovat na aktuální situaci. Rozvíjí vlastní samostatnost, kreativitu, zodpovědnost a iniciativu. Formují si profesionální vlastnosti, odborné a praktické kompetence. Žáci se motivují pro výběr obdobného pracoviště jako místa pro budoucí praxi nebo zaměstnání.

Volba sociálního partnera

Doporučuje se zajistit pracoviště v blízkosti školy, kde má sociální partner oprávnění k činnosti. Výběr zajišťuje škola. Dozor nad žáky je v kompetenci vyučujícího praxe, který je přítomen po celou dobu praxe, spolupracuje se zaměstnanci zařízení a koordinuje práci žáků, kontroluje správné provedení úkolů a provádí dozor i po stránce výchovné. Pracoviště lze nabídnout i jako pracoviště individuální praxe. Sociální partner si může vytipovat žáky – budoucí zaměstnance nebo brigádníky. Školení o BOZP provede pracovní zařízení.

Vyučující

- Dozoruje žáky po stránce pracovní, organizační i výchovné;
- spolupracuje s pracovníky zařízení;
- koordinuje a kontroluje zápisy do deníku praxe;
- je zodpovědný za hodnocení žáků na pracovišti;
- využívá získané vědomosti, uplatňuje je v teoretických předmětech a zprostředkovává je ostatním vyučujícím;
- organizuje další spolupráci zařízení se školou, např. pomoc při dnech otevřených dveří, dětském dni apod.;
- motivuje žáky pro práci;
- zprostředkovává prezentaci školy v místě pracoviště – sbírky, reklama.

Časové rozvržení a plánování odborné praxe

Praxe je rozdělena do jednotlivých ročníků v průběhu studia, tematické okruhy vypracuje učitel odborné praxe. Plánování lze částečně přizpůsobit potřebám zařízení – hromadné preventivní akce, kastrace, tetování, DDD akce (deratizace, dezinsekce, dezinfekce).

Počet zapojených žáků

Žáci jsou rozděleni do skupin, témata jsou rozdělena do ročníků podle ŠVP a RVP.

Technologické vybavení

Pracoviště je vybaveno technologiemi nezbytnými pro svou činnost: karanténní kotce, kotce pro ustájení, ošetřovna, kancelář, příjmová místnost, místnost pro koupání psů, přípravná krmiva, sociální zařízení.

Evaluace

Žáci využijí znalostí k přípravě na maturitní zkoušku.

Příprava žáka na odbornou praxi

- Seznámí se s pracovištěm praxe;
- objasní si význam praxe na tomto pracovišti pro studium a pro budoucí praxi;
- zopakují si anatomii a fyziologii psa, význam socializace;
- seznámí se se zásadami přístupu k neznámým zvířatům a bezpečné manipulace s nimi;
- jsou upozorněni na nutnost volby vhodného oděvu a obuvi;
- seznámí se s fixačními pomůckami a vhodnosti použití.

Činnost žáků při odborné praxi

1. Asistují při převážení od policie nebo majitele;
2. pomáhají při příjmu psa k veterinárnímu ošetření, odčervení a umístění do karantény;
3. připravují krmivo podle pokynů veterinárního lékaře;
4. asistují při pravidelných veterinárních prohlídkách umístěných psů;
5. seznámí se s dokumentací vedenou na pracovišti;
6. učí se zhodnotit temperament zvířete;
7. vyplňují dokumentaci vedenou v zařízení o psu;
8. zvládnou příjem a základní veterinární vyšetření psa;
9. stanoví krmené dávky dle pokynu veterinárního lékaře;

10. poskytují veterinární ošetření v rámci kompetencí veterinárního technika;
11. znají pravidla pro identifikaci psa, orientují se v možnostech označení psa;
12. posuzují odchylky od zdravotního stavu psa;
13. učí se samostatnému zacházení se psy při venčení mimo areál.

Žák má získat tyto odborné kompetence:

- Zná problematiku provozu zařízení;
- dokáže zvolit a použít vhodnou fixační pomůcku – klec, odchytovou síť, fixační tyč;
- dokáže provést příjem psa do útulku;
- provádí jednoduchá veterinární ošetření;
- vyplní dokumentaci.

ZAHRANIČNÍ PRAXE

Zapojení do zahraničních praxí může tvořit integrální část praktické výuky žáků v průběhu studia. Organizace těchto praxí má svá charakteristická rizika a finanční náročnost, výsledek je však mnohonásobně kompenzován přínosem pro jednotlivé účastníky, doprovázející pedagogy a sounáležitost v rámci EU.

Každý projekt zahraničních praxí by měl probíhat v následujících fázích:

1. PLÁNOVÁNÍ A PŘÍPRAVA PROJEKTU

a) Stanovení konkrétních cílů

Při plánování zahraniční stáže je stěžejní definování konkrétních cílů, ze kterých budou vycházet všechny následující kroky. Reálné cíle zahraniční praxe jsou například:

- Ověření praktických dovedností a teoretických znalostí získaných v rámci výuky ve škole, v návaznosti pak evaluace stávajícího ŠVP s možností následných inovací;
- zlepšení jazykových kompetencí účastníků, ať už v rámci absolvované jazykové přípravy nebo vlastního zahraničního pobytu;
- rozvíjení osobnostních vlastností účastníků, zejména další motivace ke studiu, samostatnosti, zodpovědnosti, schopnosti týmové práce, schopnosti vedení menší pracovní skupiny;
- získání nových znalostí, dovedností a postojů z oblastí, které nejsou v rámci výuky běžné (např. organizace rodinných farem, výroba specifických produktů);
- pochopení a poznání evropských souvislostí, jednotného právního rámce, způsobů organizace a řízení práce, ekonomických, sociálních a kulturních souvislostí;
- přínos pro zapojené pedagogy a vedení školy, možnost inspirace dobrými příklady pedagogické praxe.

b) Výběr vhodné zahraniční partnerské organizace

Tato fáze všech zahraničních projektů je velmi důležitá a ovlivní celkový průběh a dosažené výsledky, proto se vyplatí se jí dlouhodobě věnovat, využívat zkušenosti a ocenit osobní přínos kontaktních osob. Při hledání a výběru zahraničního partnera existují prakticky tři zdroje:

- Zahraniční agentura, která se specializuje na organizaci a zprostředkování odborných praxí. Výhodou této varianty (při správném výběru organizace) je snížení organizačního rizika. Reference o agentuře lze získat prostřednictvím jejích webových stránek, informací z naší národní agentury, případně dotazem na národní agenturu v místě působení. Pokud agentura převezme roli hostitelské nebo zprostředkující organizace, převezme za školu starost se zajištěním pracovišť praxí, ubytování, stravování žáků a místní dopravu. Často je také schopna zajistit roli mentora, případně kontaktní osoby po dobu zahraniční praxe. Nevýhodou této volby je vysoká finanční náročnost, tato organizace odčerpá veškeré finanční zdroje, často

i na přípravu účastníků a diseminaci projektu. Volbu zahraniční agentury doporučujeme pouze u začínajících nezkušených organizátorů, také v zemích západní Evropy (BENELUX, Německo, Velká Británie), i v tomto případě radíme trvat na přítomnosti jazykově vybaveného mentora z vysílající školy.

- Zahraniční škola jako zprostředkující, případně přijímací organizace může být na základě znalostí místního prostředí, postavení na pracovním trhu, zkušeností se zajišťováním praxí pro vlastní žáky ideálním partnerem pro mezinárodní pobyty. Jako optimální navrhujeme reciproční pobyty, tzn. střídat u obou škol roli hostitelské a přijímací organizace. Z hlediska přípravy a plánování doporučujeme jednoznačně reciproční projekty, mezinárodní spolupráce partnerů je oboustranně přínosná. Zisk z mezinárodních praxí nemají v tomto případě pouze vyjíždějící účastníci, ale také žáci a učitelé, kteří se podílejí na organizaci pobytu zahraniční školy v ČR.

Vzájemná kooperace je přínosná pro obě zúčastněné školy, dochází k přímému přenosu pedagogických zkušeností, evaluaci úrovně pedagogické práce, možnosti pozitivního vzájemného ovlivnění. Odborná praxe žáků se může stát součástí dlouhodobého partnerství škol a navazovat na ni mohou i jiné oblasti vzájemné spolupráce.

- Přímá volba přijímacích organizací, ve kterých žáci provádí praxi, je zdánlivě snadná a vhodná forma, má však mnoho nevýhod. Bez znalosti místního prostředí obtížně vybereme vhodné partnery a přimějeme je ke spolupráci. Zkušený farmář může být našim žákům vhodným mentorem, hostitelská organizace může být nápomocná při zajištění ubytování a volnočasových aktivit. K velkým konfliktům dochází při krizových situacích mezi žákem a hostitelskou rodinou. Škola jako vysílající organizace má povinnost tyto problémy s velkou finanční a časovou náročností řešit. Tuto formu lze uplatnit u malého počtu praktikujících žáků v přátelském a dobře známém prostředí.

c) Přípravná návštěva

Krátkodobá přípravná návštěva je vhodným způsobem, jak otestovat zahraniční partnery, seznámit se s konkrétním prostředím a prověřit jeho možnosti. Součástí návštěvy by měla být osobní jednání vedení partnerských organizací, dojednání a podpis smluv o plánovaných praxích. Přípravné návštěvy by se měl zúčastnit také mentor vysílající školy, aby mohl žáky a rodiče správně informovat o prostředí, vykonávaných aktivitách, možnostech volnočasových aktivit apod. Přípravnou návštěvu lze plánovat a realizovat i u partnerů, se kterými spolupráce trvá delší dobu, totiž často dochází ke změnám v personálním obsazení, změnách v možnostech financování apod. Negativem přípravné návštěvy bývá obtížnost financování, ať už ze školních zdrojů nebo z evropských projektů.

d) Příprava účastníků zahraničních praxí a stáží

Příprava účastníků, kteří budou vyjíždět do zahraničí v rámci školou organizované aktivity, je naprosto nezbytná. Správně naplánovaná a organizovaná příprava rozhoduje

o výsledku celé aktivity, o akceptování cílů ze strany žáků, o jejich očekáváních, přístupu k stanoveným pravidlům a o výsledném hodnocení přínosu pro účastníky. Příprava by měla probíhat před výjezdem do zahraničí, její celkovou délku, v závislosti na délce pobytu je vhodné naplánovat na 4–5 měsíců. V průběhu přípravy musí účastníci získat reálné informace o místě pobytu a práci, kterou zde budou vykonávat. Musí být také seznámeni s cíli zahraniční praxe a pravidly, která jsou s organizací a průběhem spojena. Součástí přípravy by mělo být detailní seznámení se smlouvami mezi zúčastněnými subjekty, vysvětlení nejasností, principů evaluace, financování, právních návazností apod.

Přípravou na zahraniční praxi by měli projít také mentoři z řad pedagogů, které škola vysílá. Jejich role v cizím prostředí nebude jednoduchá, často budou řešit konfliktní situace a musí na tuto pozici být náležitě připraveni.

Vyjíždějící účastníci a doprovodní pedagogové by neměli přípravu pouze pasivně absolvovat, ale měli by se na její organizaci aktivně podílet, měli by ji vnímat jako nezbytnou a užitečnou součást zahraniční praxe. Do přípravných fází je možno zahrnout větší počet žáků a jejich výsledky při absolvované přípravě lze využít jako jedno z kritérií při konečném výběru účastníků zahraniční praxe.

Realizovaná příprava by měla obsahovat tři základní součásti:

- Jazyková příprava účastníků z řad žáků probíhá již v průběhu studia cizího jazyka ve škole. Žáci by měli být připraveni na základní společenskou komunikaci při standardních situacích, nejčastěji v angličtině. Pro všechny je příjemným poznáním, že vyjadřování nemusí být jazykově dokonalé, ale pokud je zdvořilé a vstřícné, průměrný žák se dokáže v běžných situacích domluvit. Speciální příprava by měla být zaměřena na odbornou terminologii, zde doceníme výuku a využívání latiny, univerzálního jazyka přírodních věd. Zároveň by účastníci měli absolvovat krátký kurz jazyka hostitelské země a osvojit si základní společenské fráze, případně získat základní slovníček často používaných výrazů. Jazyková příprava doprovodných osob, mentora a tutora musí být dlouhodobá, nejlépe s platnou certifikací. Lze využít různé vzdělávací programy organizované pro učitele, samostudium, zahraniční studijní pobyt a podobně. Případné menší jazykové nedostatky by neměly být důvodem pro vyloučení odborného učitele ze zahraniční stáže.
- Odborná příprava žáků probíhá po celou dobu studia při výuce odborných předmětů. Musíme však připravit žáky na oblasti, se kterými se v našem prostředí nesetkávají: výroba netypických potravin, práce na malých rodinných farmách, ekologické hospodaření, práce v extrémních podmínkách. Je vhodné připravit žáky na odlišné odborné zvyklosti a tradice (například kastrace, porážení zvířat), na jednotnost právních předpisů v zemích EU, na odlišnou organizaci práce a pracovní nasazení, kterému se budou muset přizpůsobit.
- Kulturní příprava je důležitou součástí přípravy na zahraniční pobyt, žáci by měli být seznámeni s historií, kulturními tradicemi a zvyklostmi v dané zemi. Případné konflikty mohou začít jako nedorozumění a nepochopení situace. Zdánlivá maličkost, například nevhodný pracovní oděv, neformální chování ke starším osobám, neznalost náboženských zvyklostí mohou být příčinou velkého nedorozumění.

Žákům musíme zdůraznit důležitost neverbální komunikace a obecně platná pravidla zdvořilosti a slušnosti. Dále je nutné zaměřit se na stravovací zvyklosti, protože spokojenost v jídle je těsně spjatá s pozitivním vnímáním celého pobytu. Velmi důležitá je oblast náboženských zvyklostí, neboť má v životě obyvatel naší země diametrálně jinou hodnotu než v zahraničí.

e) Smluvní zajištění zahraničních praxí

Zahraniční praxe žáků střední školy je organizačně náročný projekt, který je nutné řádně připravit a smluvně zajistit vztahy mezi jednotlivými subjekty projektu. V případě praxí organizovaných na základě mezinárodních evropských projektů lze využít standardizovaných smluv připravených národní agenturou. Nad rámec těchto smluv je vhodné uzavřít zjednodušenou, snadno pochopitelnou smlouvu mezi školou, žákem a jeho zákonným zástupcem, součástí smlouvy by měl být souhlas zákonného zástupce s výjezdem do zahraničí, pravidla financování, důsledky při předčasném ukončení praxe nebo porušení stanovených pravidel a opatření při návratu žáka do školy.

Smluvně by měly být zajištěny také vzájemné vztahy mezi hostitelskou, přijímací, případně zprostředkující organizací. Smlouvy by měly obsahovat jednotlivé úkoly a jejich časové termíny, případně osobní zodpovědnost jednotlivých pracovníků. Nejvhodnější je připravit a uzavřít smlouvy před mobilitou v průběhu tzv. přípravné návštěvy, která může být součástí přípravy projektu.

2. FINANČNÍ ZAJIŠTĚNÍ ZAHRANIČNÍCH PRAXÍ

Vytvoření dostatečného finančního zajištění je jedním z předpokladů účasti žáků na zahraniční stáži. Zahraniční praxe by měla být umožněna přednostně žákům ze sociálně slabého prostředí. Pojem sociálně slabé nebo znevýhodněné prostředí se však velmi obtížně definuje. Při jeho hodnocení je nutno brát v úvahu více faktorů, například vyjádření rodiny, dlouhodobé ekonomické chování žáka a doporučení třídního učitele.

Při plánování rozpočtu a zajištění dostatečného finančního krytí je nutno kalkulovat s následujícími položkami:

- Náklady na přípravu účastníků;
- náklady na dopravu účastníků na místo zahraničního pobytu a zpět;
- pobytové náklady zajišťující ubytování, stravu a místní dopravu účastníků v místě pobytu. Není vhodné vybírat nejlevnější možnosti ubytování a stravy, ale zajistit žákům vhodné a cenově dostupné prostředí umožňující bezproblémový pobyt. Spokojenost účastníků se stravou a ubytováním je pro ně často rozhodující pro celkovou spokojenost se zahraničním pobytem;
- náklady na pojištění účastníků, zejména úrazové pojištění, připojištění léčebných výloh a pojištění zodpovědnosti za způsobenou škodu pro žáky i učitele s dostatečnými limity v rizicích odpovídajících služební cestě;

- náklady na vedení a řízení projektu, zde je nutno zahrnout náklady na mzdy pro doprovodné osoby a pro osoby řídící projekt, veškeré kancelářské náklady, bankovní poplatky a kurzovní rozdíly a veškeré náklady na prezentaci a diseminaci projektu.

Do celkových nákladů na zahraniční praxi by neměly být začleněny náklady na osobní kapesné (pokud bude zajištěno stravování a ubytování), náklady na volnočasové aktivity a kulturní akce. Tyto náklady by měly být hrazeny formou spolufinancování samotnými účastníky.

Při sestavování rozpočtu je vhodné plánovat rezervu ve výši asi 15 %, časové období mezi plánováním rozpočtu a realizací zahraniční praxe bývá asi 1,5–2 roky, lze předpokládat, že se zvýší ceny, změní kurzy a podobně.

K financování projektů lze využít následující finanční zdroje:

- Evropské programy pro odborné vzdělávání, a to KA 1, KA 2, dříve Leonardo da Vinci nebo Comenius, případně další evropské fondy. Tyto finanční zdroje jsou velmi dobrým zdrojem také z hlediska pravidel plánování, administrace celého projektu, poradenství pracovníků národní agentury a přenosu pozitivních zkušeností;
- spolufinancování z jiných zdrojů (například příspěvek regionu, potencionálních zaměstnavatelů, sociálních partnerů) je spíše doplňkovým způsobem financování a může být využit například k zajištění účasti žáků ze sociálně slabého prostředí;
- spolufinancování účastníky, případně rodiči by mělo být samozřejmostí, účastníci by měli přispět minimálně částkou rovnající se nákladům na jejich pobyt doma. Účastníci a rodiče si tak lépe uvědomí finanční náročnost projektu, celkové náklady a budou více motivováni ke zdárnému plnění naplánovaných cílů. Mladí lidé někdy nesprávně vnímají projekty, které jsou tzv. „zadarmo“, pokud se na nákladech přímo nepodílí, neuvědomují si jejich skutečnou výši, nedocení zodpovědnost všech zúčastněných za zdar projektu. U žáků ze sociálně znevýhodněného prostředí můžeme na financování této části nákladů použít jiné zdroje, tito žáci a jejich rodiny si zahraniční praxe zpravidla velmi váží a nehrozí riziko problémů.

Hlavní rizika při financování zahraničních praxí:

- Zahájení projektu s nedostatečně zajištěným finančním krytím. Před zahájením projektu by měl mít organizátor zajištěno minimálně 85 % rozpočtu s tím, že zbývající částku je schopen případně uhradit z vlastních zdrojů;
- již při plánování rozpočtu je vhodné počítat s celkovou rezervou minimálně 15 %, vzhledem ke stále rostoucím cenám;
- v žádném případě nelze spoléhat na to, že žáci část peněz získají formou mzdy. Pravidla pro zaměstnavatele při poskytování odborných praxí jednoznačně nedovolují vyplácet praktikantům mzdu. Cílem zahraniční praxe není získat finanční odměnu, ale nové zkušenosti. Také postavení zaměstnance a praktikanta na pracovním trhu je odlišné.

3. PRŮBĚH ZAHRANIČNÍ PRAXE

Pobyt žáků v zahraničí je nejvíce viditelnou částí projektu. Pro všechny zúčastněné se jedná o intenzivní zážitek, který s sebou nese hodně nových poznatků, ale také hodně nebezpečných situací a rizik.

Organizace projektu se bude lišit v závislosti na mnoha okolnostech:

- Charakteristika účastníků, jejich motivace, stávající možnosti a dovednosti a jazykové vybavení;
- hostitelská země, případně region, kde žáci praktikují;
- velikost a složení skupiny žáků;
- délka pobytu, za minimální považujeme 10 pracovních dní;
- rizikovost pracoviště a druh vykonávané práce;
- přátelskost hostitelského prostředí.

Pro zajištění správného průběhu praxe je nutné, aby po dobu pobytu v zahraničí mohl žák kdykoliv kontaktovat osobu, která je připravena mu pomoci. U větších skupin a při náročnější organizaci práce je vhodné, aby tato osoba byla na místě po celou dobu pobytu, u nezletilých žáků je to nezbytné. Tato osoba – mentor, musí v první řadě organizačně zajistit zahájení pobytu, přijetí žáka na pracovišti a porozumění pravidlům bezpečnosti a organizace práce, zkontrolovat zajištění a kvalitu jeho ubytování a stravování. V průběhu pobytu nemusí být přítomnost mentora na pracovišti každodenní, pouze asistuje při řešení běžných problémů, například změně pracovní doby, přechodu na jiné pracoviště, běžných problémech na pracovišti. Mezi žákem a mentorem by měla být nastavena pravidelná komunikace, jako vhodnější se jeví písemná, například formou SMS nebo e-mailu. Součástí stanovených povinností u žáků by mělo být zpracování dokumentace o denních činnostech, například formou deníku praxe. Tyto záznamy mohou být mentorem průběžně kontrolovány a vyhodnocovány a následně využívány při evaluaci stáže.

Důležité je pravidelné průběžné hodnocení výsledků praxe, kterých by se měl zúčastňovat žák, zástupce hostitelské organizace a pracovník vysílající organizace. Při těchto společných hodnoceních si žáci často uvědomí přínos nových poznatků, význam praxe v zahraničí, ocení nasazení organizátorů. Je také možné najít společně řešení případných problémů. V žádném případě nelze přehlížet žákem ohlášené problémy, ty zcela jistě nezmizí, ale přerostou v krizi. Žák pochopí obtížnost nebo nemožnost řešení situace, ale musí vidět, že mu chceme pomoci. Pokud je žák vystaven do pro něj neřešitelné situace, s jistotou se dočkáme krizového vývoje.

Při závažnějších problémech může doprovodný pedagog požádat o pomoc důvěryhodného partnera znalého místních poměrů, policii, případně velvyslanectví ČR.

4. VOLNOČASOVÉ AKTIVITY

Přesto, že tato oblast nespadá přímo do problematiky zahraničních praxí, je zcela jistě důležitou součástí osobnostního rozvoje žáků. Pobyt v zahraničí by měl být chápán také jako možnost hlubšího poznání navštívené země, její kultury a historie. Zde se opět uplatní role doprovodného pedagoga, který by měl pomoci zorganizovat návštěvu historických a kulturních památek, prohlídku města apod. Tato část aktivit by měla vycházet z absolvované přípravy, aby žáci nové poznatky správně zařadili do celkového kontextu a nechápali je jako zbytečné a zatěžující. Tato část pobytu by měla být přednostně hrazena z příspěvku účastníků a jejich rodičů.

5. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ZAHRANIČNÍCH PRAXÍ

V závislosti na stanovených a plánovaných cílech by se již v průběhu praxe a po jejím ukončení měla provádět evaluace – hodnocení výsledků. Na hodnocení by se měly podílet všechny tři strany organizující zahraniční praxi: vysílající a přijímající organizace a přímý účastník. Hodnocení všech prováděných aktivit v zahraničních firmách a školách je běžné a nebude vašim partnerům dělat problémy. V případě nejasností lze například navrhnout stupnici a vyjádřit se pomocí ní. Hodnocení nebude vnímáno jako zbytečná formalita, ale jako cesta, jak najít řešení, zlepšit další projekty, ocenit výrazný pokrok a zásluhu. Průběžné hodnocení praxe by mělo být pravidelné, nejlépe ve formě krátké zprávy. Mentor musí vyžadovat hodnocení i v případě, že je vše v pořádku, i v tomto případě se jedná o důležitou zprávu o funkčnosti řízení projektu a tato zpráva by měla být vyhodnocena.

Na základě průběžného hodnocení ze strany mentora a přijímající organizace obdrží na závěr pobytu v zahraničí žák výsledné hodnocení praxe. Doporučujeme, aby to bylo jednak formou klasifikace předmětu Praxe a dále formou tzv. Europassu Mobility. Zde by měly být zaznamenány činnosti vykonávané žákem po dobu zahraniční praxe a dovednosti, které na jejich základě dosáhl. Europass se stává důležitým kvalifikačním dokumentem pro pracovníky na evropském trhu práce.

Závěrečné hodnocení zahraniční praxe má několik úrovní:

- Hodnocení vykonané praxe účastníkem, při kterém je vhodné využít dotazník, zaměřený na problematiku spokojenosti se zajištěním praxe, odbornou úroveň, vlivem na osobnostní rozvoj a navrženými doporučeními. Nejcennější, ale bohužel obtížné je hodnotit význam pro účastníky po delší době, například po ukončení školy, kdy absolventi dokážou objektivně ocenit přínos zahraničního pobytu pro jejich další profesní i osobní život;
- hodnocení zpracovaná mentorem, doprovodnými osobami a hostitelskou organizací, v dotazníku je vhodné sledovat zejména úroveň přípravy účastníků a kvalitu dosažených výsledků. Cílem tohoto hodnocení je najít cesty ke zlepšení úrovně přípravy dalších běhů zahraničních praxí, zlepšit podmínky práce mentorů, optimalizovat přínos praxí pro všechny zúčastněné;

- hodnocení zpracované vedením školy by mělo zejména vycházet z předem stanovených kritérií a cílů. Na hodnocení by se měli podílet učitelé odborných předmětů, cizích jazyků a praxe. Výstupem pro školu by mělo být ověření kvality stávajícího vzdělávacího procesu, případný návrh na úpravu postupů, používaných metod a modifikaci školního vzdělávacího plánu. Neposlední část tohoto závěrečného hodnocení by měla být věnována finanční stránce celého projektu.

6. PREZENTACE VÝSLEDKŮ ZAHRANIČNÍCH PRAXÍ

Při zkušenostech a nasazení pedagogů českých škol můžeme předpokládat, že výsledky pobytu a práce žáků v zahraničí budou přínosné pro všechny zúčastněné. Škola by neměla zapomenout tyto dobré pracovní výsledky prezentovat i na veřejnosti.

S výsledky a přínosem zahraniční praxe by měli být seznámeni všichni učitelé a žáci ve škole, např. formou nástěnek, videa, prezentace na celoškolním workshopu. Tak získají aktuální a přesné informace, mohou případně usilovat o účast v dalším běhu, budou více motivováni ke studiu cizího jazyka i odborných předmětů. Rodiče, zájemci o studium či veřejnost mohou získat informace na školních webových stránkách nebo z prezentací např. v rámci dne otevřených dveří nebo v regionálním tisku a ve všech propagačních materiálech. Škola, která umožní svým žákům zahraniční praxe a dokáže je finančně a organizačně zajistit, má u rodičů a na veřejnosti vysoký status.

O uskutečnění a přínosech zahraniční praxe by měl být v neposlední řadě informován zřizovatel. Výjezd žáků a učitelů do zahraničí, zlepšení odborné úrovně školy, organizační vedení projektu, to vše je považováno za součást hodnocení kvality školy.

7. NÁVAZNOST A TRVALÁ UDRŽITELNOST PROJEKTU ZAHRANIČNÍCH PRAXÍ

Projekty odborných praxí žáků středních škol mohou být propojeny s jinými mezinárodními projekty, ať formálními organizovanými například podle pravidel Evropských vzdělávacích programů, nebo neformálními vycházejícími například z tradičních partnerství mezi školami, z regionálních partnerství nebo družebních měst a podobně.

40

Odborná praxe – asistence při hipoterapii, foto: Jarmila Marciánová

Návštěva partnerské školy v Itálii, foto: Libor Vlček

POUŽITÉ MATERIÁLY

V Úvodu a v Charakteristice odborných prací podle chovů je čerpáno z příslušného aplikovaného modelu spolupráce škol a zaměstnavatelů: Model spolupráce škol a zaměstnavatelů pro skupinu oborů 43 Veterinářství a veterinární prevence – kategorie dosaženého vzdělání M (verze platná v době vývoj publikace).